

ಕೈವಾರ ನಾರಾಯಣಪ್ಪನ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಪದ್ಯಗಳು

ಅಷ್ಟಕೆ ಎನ್ನೋ

ಕನ್ನಡ ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು
ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದಂಜೀ ಕಾಲೇಜು, ದೇವನಹಳ್ಳಿ
ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು ಜಿಕ್ಕಬಿಜ್ಞಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆ, ಜಿಂತಾಮಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಕೈವಾರ, ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ರಾಜ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಮುದ್ದಮ್ಮೆ ಕೊಂಡಪ್ಪ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಮಗನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವರು ಇವರ ಜನ್ಮನಾಮ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ಎಂಬುವುದು. ತಂದೆ-ತಾಯಿ ಅಶ್ವಂತ ದೈವಭಕ್ತರು ಅಮರನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಜೀವನದ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡವರು ಇವರು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದೇ ಪರಿತೆಂಬುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿತ್ಯವು ಸಂತಾನಕ್ಕಾಗಿ ಶ್ರೀ ಅಮರನಾರಾಯಣನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಮರನಾರೇಯಣನ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ ಜನಿಸಿ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಾಡಿನ ತತ್ತ್ವಪದಕಾರರ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನ ಹೆಸರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕ ತತ್ತ್ವಪದಗಳ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಪದ್ಯಗಳು, ಶತಕ ಪದ್ಯಗಳು, ಮುಂತಾದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಮಹಾತ್ಮರು ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ವಿನಾಶದ ಸೂಜನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂಡುಕೊಂಡು ಹೊಸದೊಂದು ಸತ್ಯಯುಗ ಬರುವುದೆಂದು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

“ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಶಿಳ್ಪವು ‘ಕಾಲ’ ಮತ್ತು ‘ಜ್ಞಾನ’ ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ ‘ಕಾಲ’ ಎಂದರೆ ಸಮಯ ‘ಜ್ಞಾನ’ ಎಂದರೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಲಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಸಮಯದ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಎಂದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಕಾಲಜ್ಞಾನವು ಯೋಧಿಗಳ ಅನುಭವದ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದಿರುವ ವಾಣಿ. ಇದು ದೈವಿಶಕ್ತಿಯ ಸಂದರ್ಭ ಎಂಬ ಆಚಲವಾದ ನಂಜಕೆ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಇದು ಮನಸ್ಸಿನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಎಚ್ಚರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನವು ಯೋಗ ಸಿದ್ಧನಾದ ತಪಃಷಿಯ ಮುಖದಿಂದ ವಿಶ್ವಕಲಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಜಳಿಸುವ ದೈವವಾಣಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಘಡಿಕನೆಂದ್ರೀ ಕಿಟ್ಟಲ್ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಂ ಶಾಂತಿ ಧಾರ ಶಾಂತಿ ಏಜಿಟಿರಿಟಿಜಿಟಿ ಐಜಿ” ಕಾಲಜ್ಞಾನಿ ಎಂದರೆ ‘ಶಿವ’ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದರಿಂದ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಶಿವಜ್ಞಾನಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಅರ್ಥಸಂಬಹುದು.”

ಕೊಲಾರ ಜಿಕ್ಕಬಳ್ಳಾಮುರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲ ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಹಳ್ಳ ಆಂಜನಪ್ಪನವರು ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರ ರಚನೆಗಳಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಕಿರಣನೆಗಳು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಟಿಷರ ಆಳ್ಕಕೆ ಮತ್ತು ಅಂತ್ಯ, ಪ್ರಜೀವಣ ಶೋಷಣೆ, ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತಿನ ನಾಶ, ಸಕಾರರಂತರ ವೈಖಾನ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಕತೆ, ಹಾಪಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಿಕೆ, ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸುವ ಪ್ರಜಯ ಮುಂತಾದ ವಿಜಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭವಿಷ್ಯ ವಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟು ನಲವತ್ತೂರು ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸದ್ಗುರು ತಾತಯ್ಯನವರು ಕಾಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಕೈವಾರದ ಯೋಗಿ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು, ಗಿರಗಿ-ಗಳ ಶ್ರೀಮುಖ ಸಂಪತ್ತರ ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಹಂಚಮಿ ರಾತ್ರಿ ಗ್ರಂಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಬೆಳಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಲ್ಲ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ರಚಿತವಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಉದ್ದ ನೇರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಮುಖನಾಮ ಸಂಪತ್ತರ ಶ್ರಾವಣ ಶುದ್ಧ ಹಂಚಮಿಯಿಂದು ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ವಾಣಿಯನ್ನು ನುಡಿದರು. ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು ಕಾಲಜ್ಞಾನ ತಾಳಿಗರಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ‘ಪ್ರಜಂಡ ನಾರಾಯಣ ಕವಿ ಪದ್ಯಮುಲು’ ಇದು ಪೂರ್ವ ಭಾಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ, ‘ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸೂಕ್ತ ಭಿಂಬಾಂಗ ಶತಕಮ್ಯ’ ಇದರಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಸಿಂಹ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ.

ಗ) “ಅಲ್ಲಾಯಿಧಸ್ತುಲು-ಅವಸಿಕ ದೊರಲಯಿರಿ

ಭೂದೇವತೆಕು ಎಂತೋ-ಭಾರಮಾಯಿ

ಮೋಯಲೀನನುಜು - ಮೊರಬಿಟ್ಟಿ ಜುನ್ನದಿ

ಸಿಂಡಾ ಪರತತ್ತ ಪ್ರಜಂಡ- ನಾರೇಯಣ ಕೆವಿ ||೧||”

ಅಲ್ಲವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜನ ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿ ಆಳುತ್ತಾರೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಪ ಕೃತ್ಯಾಗಳು ಅಧಮ್ಯ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲದಕ್ಕೆ ಇವರು ಕಾರಣವಾದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಭೂಮಿಗೆ ಭಾರ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು, ಅಲ್ಲವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದ ಪ್ರಭುಗಳ ಆಳ್ಕಕೆಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮ ನಾಶವಾಯಿತು. ಅಧಮ್ಯವೂ ಪಾಪಕಾರ್ಯಗಳು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚಿದವು. ಇದರಿಂದ ಭೂತಾಯಿಗೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತನ್ನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ದೇವರಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗ) “ವಾನರುಲ ವಸುಧ - ಪಾಲನ ತೀರೇನು

ಇಕ ಮೀದ ಲೀದು - ವಜ್ಜೀನು ಅಂತ್ಯಿಂ

ಪಲಾಯನ ಮೈ - ಮೋಂದುರು

ಸಿಂಡಾ ಪರತತ್ತಪ್ರಜಂಡ - ನಾರಾಯಣ ಕೆವಿ ||೨||”

ಜಗತ್ತಿನ ಹಲವಾರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಸಹಾತುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಆಳ್ವಿಕೆ ನಡೆಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷರೆ ಆಳ್ವಿಕೆ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲ ತಾತೆಯೇನವರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಾನರ ಶಭ್ದದಿಂದ ಆಂಗ್ಲರನ್ನು ಇಲ್ಲ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರೆ ಆಂಗ್ಲರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಳುವ ಪ್ರಭುತ್ವಾಧಿಕಾರದ ಅವಧಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ್ಯವೂ ಸಮೀಕ್ಷಿಸಿದೆ ಅವರು ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದರಂತೆ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲ ಆಂಗ್ಲ ಆಳ್ವಿಕೆ ಇದ್ದು, ಈ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಹೇಳದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಇತ್ತು, ಇಂಜಿನಿಯರ್‌ಗಳು ಗಿರಿಜರಂದು ಅವರ ಆಳ್ವಿಕೆ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣರಾಜರ ನಾರೇಣಪ್ಪನವರ ಕಾಲಜ್ಞಾನವಾಣಿ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಲಜಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಇ) “ಕುಂಟಿನ ಕಾಂಡ್ಲಕು – ಗುರ್ತಾಲು ಗೊಡಗುಲು,
ತೊತ್ತುಕೊಡಕುಲಕೆಲ್ಲ – ದೊರತನಂಬು
ಘನ ಲಂಜಲಕು ವರ್ಕ – ಗಷ್ಟೆಮೋಳಕಿಯ್ಯಾರು,
ಸಂಸಾರಾಂಡ್ಲಲೊಂ – ಜಾರಸ್ತಿಲು |
ಹರಿಭಕ್ತ ಅರುದಾಯ – ಆಜಾರ ಮೆಚ್ಚಾಯ,
ಸತಿಭಕ್ತಿಮುಳೆದನೇ – ಜಾಲ ಮನಸು|
ಸ್ತ್ರೀಲ ಮಾಯಲ ಜೀತ – ಜಿಕ್ಕುಬಡಿಯೀ ಜನಲು,
ಜಿಂತಕುಲೊಂಸ್ತೇರಿ – ಶಿವುನಿ ಮರಜಿ ||
ಜಿನ್ನ ಬಾಲುಲ ವಿಧಮಾಯ – ಸೃಷ್ಟಿಲೊಂನಿ
ಬಟ್ಟಲಢ್ಣಮು ಗಟ್ಟಿನ – ಭಾಗ್ಯಮೇಂಮಿ?
ಅಮರನಾರೇಯಾಲುನಿ ಸೆಬ – ಹರ ಮಹಾತ್ಮೆ |
ಅಧಿಕ ಭವಭಂಗ ಕೃವರಮು – ಭಾವಮಾಂಗಾಂಗಾ”

ವೇಳ್ಯೆಯ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಂದ ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವ ದಲ್ಲಾಳಗಳಗೆ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಜಿಹ್ವೆಗಳಾದ ಕುದುರೆ-ಕೊಡೆಗಳು ಬರುವುವು. ತೊತ್ತು ಮಕ್ಕಳಗೆ ಅಂದರೆ ದಾಸಿಮತ್ತರು ಅಥವಾ ವೇಳ್ಯ ಮತ್ತರಿಗೆ ಪ್ರಭುಗಳಾಗಿ ಆಳುವ ಅಧಿಕಾರ ಬರುವುದು. ನದಾ ವೇಳ್ಯಾವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿ ಜಿವನ ನಡೆಸುವ ವೇಳ್ಯೆಯರಿಗೆ ಕವಡೆ ಪಾಲನ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುವವರು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣವೆಂದರೆ ಸಂಸಾರಸ್ಥರ ಮನಸೆಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಜಾರುಸ್ತಿಯರು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶಿವಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಜನ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲ ಡಾಂಭಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಂಗಸರ ವಿಲಾಸ ಮಾಯಿಗಳಿಗೆ ಜನ ಮನಸೋತು ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡ್ಡ, ಶಿವನನ್ನು ಮರೆಯುವುದರಿಂದ ಜಿಂತಗಳಲ್ಲ ಬಿಡ್ಡ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಮರುಷರು ಮಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ವರ್ತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕೇವಲ ವ್ಯಾಧಿವಾಗಿ ದೇಹಕ್ಕೆ ಹೊದಿಸದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಾಗ್ಯವೇನು? ಎಂದು ನಾರೇಣಪ್ಪನವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪದ್ಯದ ಕೊನೆಯ ನಾಲು ಬಟ್ಟಿಯಂದ ಮೈಮುಜ್ಜಿದ್ದರಿಂದ ಭಾಗ್ಯವೇನು? ಎಂಬ ನಾಲು ಆಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಜನ ಸ್ವೇತಿಕ ಪಥವನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇ) “ಎವರೈನ ಈ ಕಾಲ – ಜ್ಞಾನವಿವರಂಬಂತೆ

ಸರಿ ತಾಕದನುವಾಡು – ಜೀಡ್ಯಾವಾಡು।

ಪಂಚಮಿ ಜಂಡುನಿ ಪಕ್ಕೆ– ಉತ್ತರಮಂದು

ಕೊಡಿ ಮೀದ ಕೊರ್ಕಿಂಡು – ಯೆದುರು ಬುಕ್ಕೆ!

ಆಶ್ಚರ್ಯ ಮೈಗ್ನಿಂಜೆ – ಅಷಲ ಜನಮುಲು ಹೊಡ

ಮೇಳ ಮಂಡಲ ಮೆಲ್ಲ – ರಕ್ತಜ್ಞಾಯಾ

ಮುಟ್ಟಿ ಪಾಪ ರಿಂತಿ – ಮುಟ್ಟಿನು ವರೆ ಬುಕ್ಕೆ

ಅಂಗಾಂಗಮುಲು ಹೊದವ – ಲೀಕಯುಂಡು॥

ಅಪ್ಪುಟು ಸರಿ ಜೂಜಿ ಸೆಜ್ಜನುಲು – ಆತ್ಮಲೋಣಿ

ತಪ್ಪದನುಜು ತೆಲಯುಡಿ – ತಕ್ಕಣಮೀಲಾ

ಅಮರ ನಾರೇಯಿಲುನಿ ಸೆಲು – ಹರೆ ಮಹಾತ್ಮೆ ।

ಅಧಿಕ ಭವಭಂಗಕ್ಕೆವರಮು – ಇಂಮುಂಗ ಇಲಾ”

ಯಾರಾದರೂ ಈ ಕಾಲಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುಷ್ಟನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವುದು ದ್ವೇಷವಾಣಿ ಮುಂದೆ ಘಟಿಸುವ ಒಂದು ಸ್ಥಳ ದೃಷ್ಟಾಂತವು ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಹಂಚಮಿಯ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಗುಂಪುಕೂಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಆಕಾಶದತ್ತ ಸೋಳಿತ್ತಿದ್ದಾಗ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬುಕ್ಕೆಯೋಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಜಂಡನಿಗೆ ಉತ್ತರ ಪಾಶ್ಚಾದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಾಂಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಮೂಡುವ ಈ ಬುಕ್ಕಿಯ ಮಗುವಿನ ಆಕಾರವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಕಾಶ ಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಬಣ್ಣ ಹರಡಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲವಾಣಿ ಸತ್ಯ ಸತ್ಯತೆಗೆ ಇದೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಕೈವಾರದ ತಾತಯ್ಯನವರು.

ಇ) “ಫರುಮುಲು ಫರುಮುಲ್ಕೆ ತಿರುಗು – ಫೋಕರುಮುಲ್ ನಡುರಾತ್ರಿ ।

ವಿಂತ ವಿಂತಲ ಕೂತ – ಅಂಡ್ಲುಮೀಲದ ।

ಕನ್ನೀಳಪ್ಪೆ ಕಾಬುಂಭುವಿ – ಕಾಮಧೇನುವು ಲನ್ನಿ ।

ತಲವಾಚುಕೊನಿಕಾಕ್ಕೆ – ತತ್ತರಿಂಚು ।

ಕಡು ಕ್ರೂರ ಜಿತ್ತುಲ್ಕೆ – ಕಲಹಿಂತುರೀವೇಳ

ಅನ್ನ ತಮ್ಮುಲು ತಲ್ಲಿ – ತಂಡ್ರಿ-ಸುತುಲು ।

ಆತ್ಮಮಂಡಲಮಂದು – ಅನ್ನ ಪ್ರಕಾಶಮೈ

ಭಕ್ತಿಂಜಿನಮ್ಮೆಡೇ – ಭಸ್ಮಮವನು॥

ಹೆಣ್ಣುಕಾಲಮು ವಚ್ಚುಟಕು – ಹೆತುವನುಚು ।

ಹೊಡವಲೆನಯ್ಯ ಸುಜ್ಞಾನ – ಜೊಣಪರುಲು ।

ಅಮರ ನಾರೇಯಿಲುನಿ ಸೆಲು – ಹರೆ ಮಹಾತ್ಮೆ ।

ಅಧಿಕ ಭವಭಂಗ ಕೈವರಮು - ಭಾಮುಳಂಗ ॥೨॥

ಮುಂದೆ ಫಟನಲರುವ ಕೇಡುಗಾಲದ ಮುನ್ನೊಜನೆಯಾಗಿ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅವಲ್ಕಣಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಅವು ಹೀಗಿವೆ.

ಗೂಬೆಗಳು ಗುಂಪುಗುಂಪಾಗಿ ಉಂಗಳು ಸಂಜರಿಸುತ್ತಾ ಕಿರಿಹಾಡುತ್ತವೆ, ಮನೆಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ವಿಕಾರ ಇನಿ ಕೂಗುಗಳು ಕೇಳಸುತ್ತದೆ. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹನುಗಳು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ತಲೆ ಉದಿಕೊಂಡು ನೆಲಕ್ಕೆ ಇದ್ದು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡುತ್ತವೆ. ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷೋರವಾಗಿ ಸದಾ ಜಗತ್ವಾಡುತ್ತಾರೆ ದೇಹದಲ್ಲಿ ಧರಧಗನೆ ಬೆಂಕಿಯ ಜ್ಞಾಲೆ ಉರಿಯುತ್ತದೆ ಇದರಿಂದ ತಿಂದ ಆಹಾರ ತಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಭಸ್ತುವಾಗಿ ಹೋಗುವುದು. ಎಷ್ಟೇ ಆಹಾರ ತಿಂದರು ಹಸಿವು ನೀಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾತಯ್ಯನವರು ಕಾಲಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

೬) “ಧನಪತಿ ದೇಶಮುನ - ದೈವಯೋಗಮು ಜೀತ

ಮೋಗಲಾಯ ವಂಶಮುನ - ಮೇಂಟ ಪ್ರಭುವು।

ಜನನಮೈ ಜಗಮೇಲ್ಲ - ಏಕೆ ಜಕ್ಕಂಬುಗಾ

ಪಾಲಂಮುಜುನಾಂಡು - ಪ್ರೇಜಲನೇಲ್ಲ ।

ಗುತ್ತಮಟ್ಟಕಿ ಮೂಡ - ಕೋರು ಮೂಡು ಹಾಳ್ಳು

ಕಾಮುಲ ಸಿಳ್ಳಯಂ - ಕಡಪರೋಕೆ!

ನೆಲ ಮೂಡು ವಣಾಲು ತಪ್ಪಕ ವಣಿಂಜು

ಪೈರು ಪಂಟಲು ಲೆಸ್ಸೆ - ಪ್ರಬಲಮವುನು ॥

ಸಕಲ ಜನಮುಲು ಸಂತತಾ - ಸಂದುಲುಗುಳು।

ಜೀಲಗು ಜುಂದುರು ಸುಜ್ಞಾನ - ಜಯೇಲಂದು।

ಅಮರನಾರೇಯಾನಿ ಸುಲ - ಹರ ಮಹಾತ್ಮೆ ।

ಅಧಿಕ ಭವಭಂಗ, ಕೈವರಮು - ಭಾಮುಳಂಗ. ॥೨೨॥”

ಮುಂದೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸುಲ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮುದಿ ಸಂತೋಷಗಳ ಸುಭಿಕ್ಷ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾತಯ್ಯನವರು ಈ ಹೆಡ್ಗೆದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖನಸುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಅವಂಡ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗೂಡಿಸಿ ಏಕ ಜಕ್ಕಾಧಿಪತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಅಳುವಂತಹ ದೈವಾಂಶದ ಮಹಾಪುರುಷನು ಪ್ರಭುವಾಗಿ ಆಳ್ಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆತನು ಧನಪತಿ ಎಂಬ ದೇಶದ ಮೋಗಲಾಯ ವಂಶಜನೆಂದು ಕಾಲಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಕಾಲಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾರ ತಾತಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ದೇಶವಾಗಿದೆ ಈತನ ಆಳ್ಳಕೆಯು ಧರ್ಮದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬೆಳಿಗಳು ಜೆನಾಗಿ ಆಗುತ್ತವೆ, ಬೆಳಿಯು ಭೂಮಿಯ ಗುತ್ತಿಗೆದಾರರಿಗೂ, ಗೇಣಿದಾರರಿಗೂ ಮತ್ತು ಭೂ ಮಾಲೆಕರಿಗೂ ಲಾಭವಾಗುವಂತೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಘನಲುಗಳು ಹಂಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಯ ಎಂಟನೆಯು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ ತೀವ್ರಾನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ರ್ಯಾತರು ಗೇಣಿ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಘಲವನ್ನು ಹಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಭೂ

ಮಾಲೇಕರಿಗೆ ಕೊನೆಯ ಕಾಲು ಭಾಗ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ತತ್ವಜಿಂತನೆಗಳಲ್ಲ ವಿದ್ಯೆ, ಕಲೆ ಮೊದಲಾದ ಧರ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲ ಆತ್ಮಕಲಾರ್ಥಿ ಮತ್ತು ಲೋಕಕಲಾರ್ಥಿ ದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗಿದೆ.

2) “ನಾಣ್ಯಂಟಪಕ ಪಾಲು – ಧರದತ್ತಮಂಯಮೋಪು”

ಪನುಲ ಮೇತ ಭೂಮಿ – ಪಂಟಲೀಂದು
 ಅವನಿಲೋಽ ಘಡಿಘಡಿಕಿ – ಪಂಟ ಲೀಂದು
 ಸೆಲಪವುನು ಸರಕಾರು – ಧಾನ್ಯಮೇಲ್ಲ
 ಭಟುಲು ಭಾಗವತುಲು – ಬಹುಯೋಽಧ ಕವುಲಕು
 ಸಪ್ತಾಂಗ ಮುಲುಯಿಷ್ಟು – ಜಾಲ ಮೆಜ್ಜಿ ।
 ನಾಲ್ಕೆಣ್ಣೀ ವೇದಾಕ್ಷರಮು – ನರುಲು ಪರಿಯಂಚರು
 ಪರಿಯಂಚಿನಾಗಾಗಿ – ಪಾಟಲೀಂದು ।
 ನಾಲ್ಕು ಪಾದಮುಲು ಧರ್ಮಮು – ನಡುಜುಯಿಲನು|
 ಮಾರಿ ಮಂದುಲ ರೋಗಾಲು – ಮಾಯಮವುನು॥
 ಅಮರ ನಾರೇಯಣನಿ ಸುಖ – ಹರ ಮಹಾತ್ಮೈ ॥
 ಅಧಿಕ ಭವಭಂಗ, ಕೈವರಮು – ಭಾಂಮಾಂಗ”॥೧॥

ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಿನ ಆಳ್ಕಕೆಯ ಕಾಲಫಟ್ಟಿದಲ್ಲಿ ದನ ಕರುಗಳು ಮುಂತಾದ ಪಶುಗಳ ಮೇಂಟಿಗೋಂಸ್ಟರ ಹುಲ್ಲು ಮೈದಾನಗಳು ಮಿಂಸಲು ಇರುವುದು, ಅಂದರೆ ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಸುವ ಬಟ್ಟ ಭೂಮಿಯಲ್ಲ ನಾಲ್ಕನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ದನ ಕರುಗಳಗಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಮಿಂಸಲಾಗಿ ಇಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಕಾರಕ್ಕೆ ರ್ಯಾತರು ಕೊಡಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಅನ್ವಯಿತಗಳ ದಾಸೋಹಕ್ಕೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ಭೋಜನಾ ಶಾಲೆಗಳರುತ್ತವೆ ಗಡಿಯಲ್ಲ ಶೌಯುವಂತ ಸೈನಿಕರಿಷ್ಟು ಅವರು ಪ್ರಭುವಿನಿಂದ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟ ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳರುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕನೇ ವೇದವಾದ ಅಥವಣ ವೇದವನ್ನು ಪರಿಸುವುದಿಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ರೋಗ-ರುಜಿನುಗಳಲ್ಲದೆ ಜನರ ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳುವರು ಎಂಬುದು ಕೈವಾರ ನಾರೇಣಪ್ಪನ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಒಬ್ಬರೆ ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಅಪಾರ ಅರ್ಥಾತ್ತಿಕ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾಲಜ್ಞಾನ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಲಯುಗದಲ್ಲ ಮೋನ, ಪಂಜನೆ, ಅನ್ಯೇತಿಕತೆ, ಅಪ್ರಮಾಣಿಕತೆ, ಅನ್ಯಾಯ, ಅಥಮ್ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಲಯುಗ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು ನಿಂಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಸತ್ಯಯುಗ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನಾಧ್ಯಂತ ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ನೆಮ್ಮದಿ, ಸಂತೋಷಗಳ, ಸುಖಿಕ್ಕೆ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ. ರಾಜ ನಿಸ್ಪತ್ತಪಾತವಾಗಿ ಆಳ್ಕಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಕವಿಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನಮಾನ ಇರುತ್ತದೆ, ರಾಜ್ಯದಲ್ಲ ಯಾವುದೇ ರೋಗ-ರುಜಿನುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಜನರ ಸುಖ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬಾಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಾಲಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1. ಶ್ರೀ ಕೈಪು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರೀ – ಕಾಲಜ್ಞನ – ಭವಿಷ್ಯವಾಣಿ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ಯೋಗಿ ನಾರೇಯಣ ಮತ್ತ,
ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೈವಾರ.
2. ಶ್ರೀಮತಿ. ಜ್ಯೋತಿ ಬಂ ಕೌಲಿಗಿ – ವಿಜಯಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತತ್ತ್ವಪದ್ರಕಾರರು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ ಪಿಹೆಚ್.ಡಿ
ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ (ಅಪ್ರಕಟಿತ) ಗುಳ್ಳಗೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ, ಗುಳ್ಳಗೆ.
3. ಜಯಮಂಗಳ ಚಂದ್ರಶೇಖರ – ಕೈವಾರ ನಾರೇಯಣಪ್ಪ ಮತ್ತು ಇತರರ ತತ್ತ್ವಪದ್ರಗಳು.
4. ಹೊ ಕಾಳೇಗೌಡ ನಾಗವಾರ, ಜ.ವಿ ಆನಂದ ಮೂತ್ರಿ – ಹಲವು ತೋಣದ ಹೂಗಳು ಜನಪದ ತತ್ತ್ವಪದ್ರಗಳ
ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ಸಂಕಲನ.
5. ನಂರಾಜ್ ಬೂದಾಳ – ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಜಿತ್ತುದುಗೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತತ್ತ್ವಪದ್ರಕಾರರು.